

НОЗИМА ШАРИПОВА

САДОҚАТ

Шеърлар

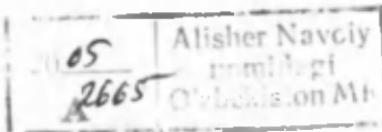
**Тошкент
«Янги аср авлоди»
2005**

84(55)6-5

Нозима учун шеър ёзиш – дилиздори. Дилида эса меҳр, зэгулик, согинч, айниқса, инсоннинг инсонга садоқати туйгулари мавжуланиб туради. Севги ҳам, изтироб ва ҳисжрон ҳам унга бегона эмас. Ушбу тўпламга содда, самимий мисраларда ўзини изҳор этадиган безовта қалб соҳибининг илк шеърларидан тартиб берилди. Ўйлаймизки, улар Сиз, азиз шеърхонларга ҳам манзур бўлади.

Масъул муҳаррир:
Нормурод НАРЗУЛЛАЕВ, Ўзбекистон ҳалқ шоюри

ISBN 5-633-01689-0

С.Н.Шарипова. «Садоқат». «Янги аср авлоди», 2005 йил.

ЎЗБЕКИСТОН ҚИЗИМАН

Ўзбекистон Ватаним,
Садқадир унга жоним.
Шуҳратим шавкат, шоним,
Сен билан баҳтли оним.

Ҳилдираган байробинг,
Фурурим ифтихорим.
Баҳтиёр бу ёшлигим,
Умримнинг гул баҳори.

Юртбошим меҳрибоним,
Сўзлари олтинга тенг.
Ўзбекистон Ватаним,
Мусаффо, бағри ҳам кенг.

Ҳазарбогим жамоли,
Барчани лол айлаган.
Жаматакнинг шамоли,
Сочларимни силаган.

Мен ҳам шу гулгун юртнинг,
Бир қўшиқчи қизиман.
Нурли келажак сари,
Парвоз қилган сўзиман.

ОНА ЗАМИН ТИНЧЛИГИН САҚЛА

Оллоқым қалбларни мунаvvар айла,
Эзгулик уруғин уларга жойла,
Мәхр-муҳаббатни күнгилга бойла,
Она заминимни тинчлигин сақла.

Оlamни гүдаклар күлгусига күм,
Ватан хоинига боқмагин сен жим,
Юрагим орзиқиб зирқирап сим-сим,
Она заминимни тинчлигин сақла.

Мусаффо булогли заминим күлсин,
Күкси төг ўзбегим баҳтиёр бўлсин,
Оlamга муҳаббат, эзгулик тўлсин,
Она заминимни тинчлигин сақла.

Ноўрин бир томчи қон ҳам оқмасин,
Надомат пушаймон чўги ёнмасин,
Ватандан фарзанди ҳеч вақт тоғмасин,
Она заминимни тинчлигин сақла.

ЁШЛАР

Келажак умиди, ишончи сизсиз,
Нурафшон айлангиз оламни мудом.
Омад кулиб боққан сиз ўғил қизсиз,
Ҳаётга ташлангиз қадамни бардам.

Ўзбек ўғил-қизи бўлингиз доно,
Ҳақиқат яловин ушланг мардона.
Унумтманг, бу Ватан гўёки она,
Азиз бошингизда доим парвона.

Ҳаёт бонги янграб умр ўткинчи,
Ёшлик берилгайдир инсонга бир бор.
Йиллар ўтаверар қайтмас орқага,
Ватанини улуғланг, бўлмагайсиҳ кор.

ЮРТИМ

Юртим меҳрингдан қониб яшайман,
Тупроғинг қадрли, муқаддас менга.
Ҳар босган қадамим дадил ташлайман,
Пайваста бу жоним, пайваста сенга.

Зилол сувларингдан қониб ичганда,
Бахшида айлайсан оромни менга.
Кўм-кўк майсаларинг ичра кезганда,
Минг қултуқ қиласман Ватаним сенга.

Юртим муҳаббатни ўргандим сендан,
Қалбим қат-қатида сенгадир меҳр.
Меҳр ва вафони ўргандим сендан,
Минг битта заррангда минг битта сеҳр.

Юрагинг юракка пайваста билсам,
Қалбим роҳатланиб сени ўйлайман.
Дилимга жо бўлган мўътабар номинг,
Юртим, фақат сени ёниб куйлайман.

ДУНЁ ГЎЗАЛЛИГИ МУЖАССАМ УНДА

Дерлар аёл зотин яратилиши,
Узун бир тарихдир, ажиб ривоят.
Ундаги латофат олинган эмиш
Табиат қўйнидан, қиласай ҳикоят.

Мажнунтол берганмиш унга сочини,
Гулгунча лабларга айланган эмиш.
Қуёш исинаркан унинг қалбида,
Тўлин ой юзидан нур олган эмиш.

Соф булоқ кўнгилга айланган эмиш,
Оловлар қўзига ранглар улашган.
Зулфи гажаклари тақдир совгаси
Тилидан булбуллар сўзлар талашган.

Дунё гўзаллиги мужассам унда,
Ой-қуёш парвона унинг бошида.
Шунинг-чун тасанно айтиб аёлга,
Сажда ҳам қилишар ҳатто қошида.

ЗИЁЛИЛАР

Маърифат зиёсин таратиб доим,
Офтобдек кўкда сиз порлаб турасиз.
Шогирдлар қалбига меҳр улашиб
Уларда келажак нурин кўрасиз.

Баъзида сўзингиз аччиқ ҳақиқат,
Ҳар бир сўзингизда ҳикмат мужассам.
Сиз чеккан заҳматлар меваси дейман,
Зукко талабанинг кўзларин кўрсам.

Ердан то коинот қадар сирлардан
Заррама-зарра сиз берасиз сабоқ.
Бугунги тариҳдан то ибтидогача,
Келажак авлодни айлайсиз огоҳ.

Истагим, сизларга омад ёр бўлсин,
Содиқ шогирдларнинг иқболин кўринг.
Авлодлар сизлардан миннатдор бўлсин,
Маърифат машъалин барадла тутинг.

ЁШЛИК

Ёшлик сени тоҳо излаб,
Чанг кӯчалар аро кездим.
Узун тунлар самодаги
Юлдузлардан эртак туздим.

Мактабимнинг ҳовлисида
Таниш бўлган боғни кездим.
Ўша бир туп мажнунтолдан,
Сени фақат сени сўрдим.

Тошқин сувга боқиб ногоҳ,
Кетиб қолдинг деб ўйладим.
Қўлга олиб мен созимни,
«Қайтмас баҳор» деб куйладим.

Умргинам баҳорисан,
Гўзал ўша гул ёшлигим.
Кўмсаб сени чорлагайман,
Ўша бедор бебошлигим.

КУЗ

Тилларанг улашиб ташриф айлади,
Сахий куз шамоллар оғушыда масть.
Ернинг кўксига у аста қўйди бош,
Тупроқдан ненидир сўради сармаст.

Сархуш куз ҳукмини ўтказар гўё,
Бўйсунмас, атрофга ненидир сўзлар.
Балки у пайтлар муҳаббат қўйган,
Баҳорни соғиниб тинимсиз бўзлар.

Жимжитлик, сукунат ҳукмрон ҳар ён,
Дараҳтдан сўнгти бир барг ҳам узилди.
Балки куз «алвидо» сўзи битилган
Баҳорнинг энг сўнгти ҳати ёзилди.

НИГОХ

Мана учрашдилар ногоҳ нигоҳлар,
Беҳосдан гунчадек лаблар барг ёэди.
Кўзлар пичирлади юрак сирларин,
Хаёллар қувлашиб боғларни кезди.

Диллар бир-бирига роз айтар эди,
Овозлар лол эди, нигоҳ сўзларди.
Сармаст нигоҳларнинг баҳтиёргин,
Туйган булбулчалар шодон бўзларди.

Бу қисқа висолда қуёш акс этди,
Муҳаббат гуллари ял-ял ёндилар.
Гўёки бирлашди иккита дарё,
Меҳрни иҷдилар, қалблар қондилар...

Йиллар бир-бирини қувалаб ўтди,
Севинчу ғамларга эврилди умр.
Ногоҳлар минг бора ёниб тўқнашди,
Нурли поёнига етишди умр.

Шум ўлим қанотин ёэди сўнг бора,
Ногоҳни нигоҳдан тўсмоқчи бўлди.
Ногоҳлар сўнгти бор яна учрашди,
Яна сўз йўқ бўлди, муҳаббат қолди.

СЕЗМАЙСАН

Сендан муждалар кутаман унсиз,
Құнғироқ жаранги қалбим ўртайди.
Құлымга олганда сүрайман: «кимсиз?»
Үшанды юрагим бир зум тұхтайди.

Сен эса бепарво, қалбим сезмайсан,
Нигоҳим күрмайсан, совуқ тинглайсан.
Секин титраб турған лабим сезмайсан,
Хижрон азобини балки билмайсан.

Бутун кун хаёлинг оғушида масть,
Оlamнинг шодлигин күзим күрмайды.
Телефон жим турад олмоқчидек қасд,
Хозир сас берар деб юрак қўймайды.

Шу алфоз жимгина унга термулиб,
Бир оғиз сўзингни кутиб тураман.
Ногоҳ шовқин солар у ҳам шодланиб,
Биламан бу сенсан, ким деб сүрайман.

СЕН ТОМОН ПАРВОЗ ҚИЛГУМ

Шеър ёзсам қаламим номингни ёзар,
Осмонга қарасам булат сувратинг.
Дарёда тўлқинлар хаёлдай қочар,
Наҳотки сен мени дилдан қувладинг.

Умр дафтари ни варақлайман жим,
«Бахт» сўзин топаман баҳор ёзганми?
Қолган саҳифалар турар қовжираб,
«Ҳижрон»ни чўзилган ёзлар ёзганми?

Умр дафтари ни очаман қайта,
«Висол»ни шеъримга сарлавҳа қилгум.
Қалдирғоч қанотин чизарман, сўнгра
Ва ёниб сен томон парвозлар қилгум.

КУТИШ

Биламан, қачондир келасан, баҳор,
Севги чечаклари қалбимни безар.
Кечиккан бўлсанг ҳам келаётирсан,
Ҳапқириб, юрагим орзиқиб сезар.

Агар келар бўлсанг кетмас бўлиб кел,
Ҳижрон ҳазонларин пойимга солма.
Баҳорда боғларни ҳилол юпатгай,
Ярқ этиб чақмоқдай сўнг сўниб қолма.

Келишинг биламан гўзал баҳорим,
Лекин йўқотишдан қўрқаман ҳайҳот.
Умид ва ҳавотир ёмгири ёғар,
Балки шунинг билан гўзалдир ҳаёт.

БАГРИНГ БУНЧА ТОШ БҮЛМАСА

Дардим түлди дунё ишидан,
Фам-андуұлар қалбим қийнайди,
Дарё түлди күзим ёшидан,
Тоғы тошлар сүзим тинглайди.

Бағринг бунча тош бүлмаса ёр,
Сүзинг бирла қалбим вайрона.
Тарки дунё қилдим ихтиёр,
Дунё гүё бүлди ғамхона.

Дил сүзимни тинглар топмадим,
Аксу садо беріб таралдим.
Хәёт сендан сира қонмадим,
Наҳот ғурбат учун яралдим.

Бунча чигал тақдир йүлларинг,
Кел ғурбатни йироққа ташлаб.
Қўлларимни тутсин қўлларинг,
Мен ҳам одам, инсондек яшай.

СЕНИНГ ТАШРИФИНГ

Қайноқ қўлларингнинг тафти қўлимда,
Қалбим соғинч ила сени қўмсайди.
Нигоҳим сўроқсиз сенга талпинар,
Қани бу хаёллар бир зум қўйсайди.

Муҳаббат мен билан бирга яйрайди,
Мунаввар тонгда ҳам, юлдузли тунда.
Ширин ўйларимдасан, нурли орзумда,
Ҳаётнинг маъноси аслида шунда.

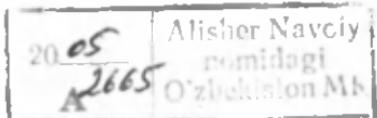
Ҳижронда ташрифинг қалбим ёритди,
Ёғдуси оламни мунаввар қилди.
Қалбимдан ғам, алам дардни аритди,
Нигоҳлар учрашди қуёш ҳам кулди.

СОФИНЧ

Муҳаббат бонг урар қалбим тўрида,
Қувончли кунларни ёдга оламан.
Энг нозик туйғулар юрак қўрида,
Лек сенсиз дунёга сиғмай қоламан.

Софинч азобидан бардош қолмади,
Телба мисол кездим оламни.
Ҳолимни сўроқлаб бирор келмади,
Муҳаббат забт этган экан одамни.

Кўнглим осмонида икки шунқор қуш –
Армон ва софинчнинг жанги тинмайди.
Лек галиб чиқиб-чи софинч азоби,
Бизни учраштирумай албат қўймайди.

СЕНИНГ СЕВГИНГ

Ширин севгинг мени этар бахтиёр,
Бахтдан ёниб-ёниб, яшайман яйраб.
Сен савол бермагин севасанми, деб,
Кўзларим гапирав у бахтдан яшнаб.

Қалбимга қулоқ сол севишим айтар,
Атрофга назар сол табиат сўзлар.
Тилим лол, андиша йўлимни тўсар,
Севишим пинҳона сўзлайди кўзлар.

ТАҚДИР

Тақдир, зарбаларинг бунча беаёв,
Бот-бот савалайсан қилмайсан раҳм.
Ким дўст билмам, ким дунёда ёв,
Излаб тополмасман гоҳида малҳам.

Ажратадан олмасдан оқ-у қорани,
Қоқилиб бошимни тошга ураман.
Тақдирнинг билгани шу экан дея,
Токай ўзимга таскин бераман.

Умр бўйи билсам, сабоқ берасан,
Қанчалик билсамда шунчалар жумбоқ.
Сир-у синоатга бойдир бу олам
Лек унинг охирин мушкулдир топмоқ.

Негадир интилиб яшайди инсон,
Гоҳида хаёллар бўлгайдир рўё.
Гоҳида топамиз, гоҳо йўқотиб
Ўзимиз ўтамиз қолгайдир дунё.

РИВОЯТ

Қадим-қадим замонда,
Бир подшоҳ бўлган экан.
Меҳр ва муҳаббатни,
Қалбига туйган экан.
Ёв келиб элу юртнинг
Бузмоқ бўпти кулбасин.
Шоҳ катта қўшинига,
Сардор қипти укасин.
Подшо укаси бирла,
Икки ўғлини чорлабди.
Жангда огоҳ бўлинг деб,
Қайта-қайта зорлабди.
Э воҳ, бўлди мусибат,
Ҳалок бўлди бир ўғил.
Подшога бул хабарни
Етказдилар, вайрон дил.
Шунда подшоҳ дедики:
Раҳмат қиссин Оллоҳим.
Ўзи берган эди-да,
Ўзи олди Оллоҳим.
Орадан ҳеч кун ўтмай,
Кичик ўғил ҳам ўлди.
Подшоҳнинг қалби вайрон
Яна ўша сўз бўлди:
Раҳмат қиссин Оллоҳим.
Ўзи берган эди-да,
Ўзи олди Оллоҳим.
Орадан бир ой ўтиб,
Шум хабар келтирдилар:
«Подшоҳим укангизни
Ғанимлар ўлдирдилар».
Шунда подшоҳ тахтдан тушиб,
Уввос солиб йиғлади.

Күзидан қонлар тұкиб,
Юрак бағрин тиғлади.
Мулозимлар бу ҳолдан
Ҳайрону лол бўлдилар.
Ҳайратдан ёқа ушлаб:
«Бул қандай ҳол дедилар.»
Сўнг подшоҳдан сўрадилар:
— Шоҳим икки ўғилга
Қайғурмаган эдингиз.
Лекин сиз укангизга
Кўп азият чекдингиз.
Зор-зор йифлаб подшоҳим,
Дув-дув кўз ёш тўқдингиз.
Деди подшоҳ: — Халойиқ,
Фарзанд яна туғилар.
Укам эса отамдан
Қолган ёлғиз ёдгорлик.
Ука насиб қиласарму,
Онам ўтган оламдан.
Шунинг учун йиглайман
Қайғу бирла аламдан!

ХАҚИҚАТ

Хақиқат сен бунчалар аччиқ,
Аламларни енгиб ўтартсан.
Эгилиб сен, букилиб минг бор,
Вақт келишин мудом кутартсан.

Ҳосил берган меваларинг-чи,
Болдан азиз ардоқли билсанг.
Дунё кулгай қувончга тўлгай,
Хақиқат, сен аламга келсанг.

Хақиқат сен дунёни кезгин,
Инсонларнинг қалблари тоза.
Оқ қоранинг мангу жангидা,
Адолатни қилгин овоза.

САДОҚАТ

Садоқат шундайин муқаддас түйғу,
Эзгулик дарахтин шундай меваси.
Ватанга садоқат – гурур, ифтихор,
Мардлик садоқатдан бошланар асли.

Қалбаги садоқат түйгуси мудом
Меҳр-муҳаббатнинг тимсоли бўлар.
Ҳамдард-ҳамроҳ бўлиб йўлида ҳар дам,
Ҳақиқий инсонни садоқат қўллар.

Истагим ҳар қалбда садоқат бўлсин,
Қалбларни тўлдирсинг тонги зиёдек.
Бахтилар садоқат уругин эксин.
Гўзаллик баҳш этсин дилбар наводек.

Садоқат мунаvvар қилса оламни,
Хиёнат, разиллик асло бўлмайди.
Садоқат бўлса гар ҳар вақт одамни,
Пушаймон, надомат томон қўймайди.

БОЛАКАЙ, УЛҒАЙГИН

Болакай, улғайиб вояга етдинг
Отанг умидисан, онанг ишончи.
Келажак машъалин қўлингга тутгин,
Босган ҳар қадаминг элнинг қувончи.

Қийқириб қувнагин, ширин болажон,
Қувончинг оламни ларзага солсин.
Эркин бўл, қанот ёз самолар сари,
Сенинг учқунингдан нигоҳлар ёнсин.

Болакай улғайгин, униб ўсгин сен,
Ўзбегим ўғлони дадил бос қадам.
Истиқлол нурлари юзинг ёритсан,
Дунёга умид-ла келгайдир одам.

Болажон, шўх куйлар сен учун янграп,
Оламнинг қувончи, шодлиги сенсан.
Сен учун яралган бу гўзал олам,
Буюк келажакнинг соҳиби сенсан.

ҚИЗАЛОҒИМ

Жонгинамнинг бир бўлаги,
Эканингни билмас эдим.
Э воҳ, қизим сенга боқиб,
Кувнаб-кувнаб тўймас эдим.

Тақдир нега бу ташвишни,
Айрилиқни менга солди.
Ўйлайману поёни йўқ,
Фам аламдан жоним толди.

Руҳинг билан яшайман мен,
Кўз ўнгимда кулча юзинг.
Порлаб- порлаб чақнаб турган,
Узун киприк шаҳло кўзинг.

Қалбгинамда минг бир такрор,
Хаёлимда янграр сўзинг.
Ўлганинг йўқ бари бекор,
Порлаб боқар ҳамон кўзинг.

Малол ичра қолганимда,
Руҳинг йўлим ёритар.
Сенинг руҳинг менга ёрдир,
Мени ким ҳам ранжитар.

БАҲОР

Фасллар келинчаги,
Гул баҳор кулиб боқди.
Мажнунтол толасидан,
Қызлар сочпопук тақди.

Баҳорйининг чиройин
Анҷор тошиб сўйлайди.
Бойчечак пешвоз чиқиб,
Баҳор билан қутлайди.

Баҳор қалбни безайди,
Уйғотиб дов-дараҳтни.
Йигит-қиз қўл ушлашиб,
Куйлащар гузал бахтни.

ФАРЗАНД

Фарзанддир меҳрибон ота-онаға,
Меҳр-ла пайваста дилларнинг тори.
Фарзанддир қалбларнинг меҳр шуласи,
Келажак умиди, гуури, ори.

Ота-она меҳри булоқдир мисол,
Фарзанд қониб ичар ундан меҳрни.
Фарзанд учун волида мабуда тимсол,
Қиёси топилмас ушбу сөхрни.

Қиз бола улгайтагач палахмон мисол,
Отилар тақдирнинг бир изми билан.
Борган жойингда сен тош қотгин, дея,
Дуолар қилишар кексалар дилдан.

СИЗГА ТИЛАГИМ (*Опажонимга*)

Чиройли чеңрангиз дилга завқ берар,
Камон қошлар гоҳо наштарин қадар.
Хижолат мажнунтол бошини згар,
Гоҳо чаман гуллар ҳусн талашар.

Бетакрор, бекиёс гүзаллик сизни,
Фаришта мисоли безайди, ҳайҳот.
Бир қараб хаёлан ололмам кўзим,
Бундан ҳам ўзга баҳт бор бўлса наҳот.

Гўзаллик тарк этмас, сизни ҳеч қачон,
Йиллар ўтган сари нурланиб турар.
Опажон, ҳаётдир асли имтиҳон,
Ҳар бир имтиҳон бир безак берар.

Тақдир ҳам ташвиш мурувват қиласа,
Юзга ажин чизар, сочга оқ тेरар.
Кимни эркаласа, кимнидир суйса
Жаннатдан гул олиб юзига тақар.

БОЛАЖОН

Эй, бегубор болажон,
Парвоз айла самога.
Дунё қайта туғилар,
Маҳтал сендан имога.

Худо ой-ю қүёшни
Сенинг учун чорлади.
Кўқдаги юлдузлар ҳам,
Сенинг учун порлади.

Эй, бегубор болажон,
Кенг жаҳонга назар сол.
Ўзбегим ўғлонисан,
Сўзларинг гўёки бол.

Элу юртнинг орзусин,
Сен амалга оширгин.
Яхшилигин достон қил,
Ёмоннии яширгин.

Эй, бегубор болажон,
Сен баҳтлисан бегумон.
Дунё сендан айлансин,
Сен яшагин беармон.

ЭЗГУЛИК УРУГИ

Бугун сархисобин қилиб ҳаётим,
Бирма-бир кунларни санаб ўтаман.
Эзгулик риштасин боғлар баётим,
Эй инсон, меҳрни сиздан кутаман.

Тошқин сувлар тошиб берганда озор,
Офат дея уни тақдирга йўйгум.
Умр ҳам тошқин сув, эмасдур безор,
Имтиҳон эканин юракка туйгум.

Жавобсиз қолмайди ҳеч бир ишимиз,
Яхшилик, ёмонлик ёнма-ён ҳар вақт.
Эй инсон, буюк зот, борда кучимиз,
Эзгулик уругин экайлик фақат.

МУНДАРИЖА

Ўзбекистон қизиман	3
Она замин тинчлигин сақла	4
Ёшлар	5
Юртим	6
Дунё гўзаллиги мужассам унда	7
Зиёлилар	8
Ёшлик	9
Куз	10
Нигоҳ	11
Сезмайсан	12
Сен томон парвоз қилгум	13
Кутиш	14
Багринг бунча тош бўлмаса	15
Сенинг ташрифинг	16
Софинг	17
Сенинг севгинг	18
Тақдир	19
Ривоят	20
Ҳақиқат	22
Садоқат	23
Болакай, улгайгин	24
Қизалогим	25
Баҳор	26
Фарзанд	27
Сизга тилагим	28
Болажон	29
Эзгулик уруғи	30

Адабий-бадиий нашр

НОЗИМА ШАРИПОВА

САДОҚАТ
Шеърлар

Муҳаррир А.САЙД
Бадиий муҳаррир Б.БОЗОРОВ
Тех.муҳаррир В.ДЕМЧЕНКО
Мусаҳид М.ХУДОЁРОВА
Компьютерда саҳифаловчи Е.НАЗАРОВА

Муқова «Artlob» дизайн марказида тайёрланди

ИБ 3986

Босишга 20.01.2005й.да рухсат этилди. Бичими 84x108 1\32.

Босма тобоги 1,0. Шартли босма тобоги 1,68.

Адади 1000 нусха. Буюртма № 16.

Баҳоси келишилган нарҳда.

«Янги аср авлоди» нашриёт-матбаа марказида тайёрланди.

«Ёшлар матбуоти» босмахонасида босилди.

700113. Тошкент, Чилонзор-8, Қатортол кўчаси, 60.